

MIQUEL ICETA

CANDIDAT A LA PRESIDÈNCIA
DE LA GENERALITAT DEL
PARTIT DELS SOCIALISTES

"TOTHOM ENS EXAMINA DE FEDERALISME, PERÒ DIEM COM HO PENSEM FER; I ELS INDEPENDENTISTES?"

Miquel Iceta mostra la seva recepta federal des del convenciment que "als socialistes, tothom ens examina de federalisme, de constitucionalisme i tot això... i estem disposats a promoure la reforma de la Constitució per fer un Estat federal. Nosaltres diem com ho pensem fer, els independentistes també ho haurien de dir... Bé, diuen que faran una declaració unilateral. Com la de Sobirania que va fer el Parlament? Amb el mateix final? No calen 18 mesos per fer això, es pot fer amb 15 dies i acabar igual".

"La reforma per a un Estat federal no es completa en menys de 2 anys"

Dels caps de llista que es presenten a les eleccions del proper 27 de setembre, Miquel Iceta és a ben segur el que més campanyes electorals porta a l'esquena i, potser, el que més clar té el guió del qual no s'ha de sortir davant del periodista. Dijous va presentar la candidatura del PSC a la demarcació de Lleida.

Lleida
IGNASI CALVO

P. Per a vostès aquestes eleccions no són plebiscitàries, però alguna cosa tenen de singulars?

R. Sí, unal. Que en una candidatura, qui vol ser president de la Generalitat enlloc d'anar el primer va el quart... N'hi ha moltes coses vocants, com que una llista a la que les enquestes donen com a possible guanyadora no té programa electoral i que aquells que la integren només estan d'acord en una cosa. És una llista per un dia, i el que estem triant és un Parlament per a quatre anys... I si hi ha una majoria independentista, el camí del futur Govern serà cercar la independència fins i tot si això comporta situar-se fora de la legalitat, això segurament també és diferent a altres eleccions.

P. I malgrat tot això, el PSC continua sense atorgar-li caràcter plebiscitari.

R. És que els plebiscits tenen eficàcia directa; un vota la Constitució, l'Estatut, la permanència en l'Aliança Atlàntica en uns determinats supòsits... I, per tant, el que surt va a missa. En aquest cas no és així. El que passa és que si que és veritat que una majoria l'habilita per a intentar un canvi, això sí.

P. Llavors, si una opció sobiranista obtingués la majoria, el PSC li permetria negociar la independència de Catalunya?

R. Que negociï el que vulgui, clar! Ara, no és el nostre camí. I, a més, ells no volen negociar. Nosaltres diem que volem negociar un nou acord en forma d'una reforma constitucional que es pagui votar. Però si el Govern que surt té una majoria l'ha d'utilitzar, i tant de bo utilitzi aquesta legitimitat per negociar i no prendre mesures unilaterals que ens detxin fora de la llei.

P. Que en aquestes eleccions n'hi hagin diferents partits que s'han unit per fer les llistes i que aflorin noves formacions, no és símptoma que la societat catalana s'està movent?

R. Diu que els partits s'estan movent i que alguns consideren que reflecteixen millor aquesta societat i les seves demandes amb fórmules noves. I també diu que hi ha

FOTO: Núria Garcia

Després de la confessió de Pujol hi ha partits que no es poden presentar amb les seves sigles

Espanya pot canviar, com ha passat al maig a les Illes, el País Valencià i l'Aragó

partits que probablement ja no es poden presentar amb les seves sigles... Després de la confessió de Jordi Pujol de tenir totes les seves embargades per fer front una possible responsabilitat en el Cas Palau, probablement per a Convergència el millor esquema era presentar-se de qualsevol manera que no fos presentant les seves sigles.

P. I el PSC es manté com fa 30 anys...

R. Sí, i el volem dir a la gent que amb nosaltres sap el que vota. Som un partit catalanista, federalista, socialista, compromès amb el país i les polítiques socials, i que tenim un model de transformació d'Espanya i uns alians amb els quals intentar aquesta transformació. La nostra garantia és el contrast de més de 35 anys de fer política. La gent sap que pot esperar i que no del PSC...

P. La gent sap que votarà aquell partit responsable de la famosa frase de Zapatero "acceptar el Estatuto que apruebe el Parlament"...

R. Però es va aprovar un Estatut, sí no?

P. No el que va sortir del Parlament.

R. Però els catalans van votar un Estatut sí o no? I això perquè va ser? Perquè havia els socialistes governant a Espanya, no? Sinó no s'hagués aprovat.

P. O per què Alfonso Guerra li va passar el ribot.

R. Però els catalans van poder exercir el seu dret a decidir, sí o no, tant que se parla d'això ara? Aquell Estatut el va fer possible una majoria al Congrés i al Senat del partit socialista...

P. Llavors, la situació en la que estem és únicament culpa del Tribunal Constitucional i del PP?

R. Sense dubte; el TC va dictar sentència i el PP es va oposar a l'Estatut al llarg de la seva tramitació i després. I no només això, la política de recentralització del PP i d'escàs respecte a la diversitat dels pobles d'Espanya. A més, hi ha una cosa que es recorda poc: Mariano Rajoy governa des del 2011. Què ha fet des de llavors per resoldre aquest problema? Res. Què ha proposat? Res. Estem avui millor o pitjor que fa quatre anys? Pitjor. Per tant, el també té responsabilitat sobre això i també se li han d'exigir. Ara es vol presentar com el gran garant de la unitat d'Espanya però sota el seu govern és quan més en risc ha estat aquest procés compartit dels pobles d'Espanya, precisament per la seva inacció.

P. I per la recentralització?

R. També! Hi ha molta gent que es pensa

que Espanya difícilment canviarà, que no canviarà o que Espanya és el PP, directament... Si la seva actitud hagués estat molt més dialògica, potser s'haguessin buscat camins de negociació per resoldre els problemes. La seva actitud de tancament total i absolut acaba servint d'argument als independentistes per justificar la independència, tot i que molts d'ells no en tenen prou amb Rajoy i acaben per desenterrar a Aznar... Però també hem de parlar d'una realitat que canvia, i a les eleccions del passat maig n'hem tingut una bona prova.

P. Quina?

R. Havia governs del PP a les Illes, País Valencià i l'Aragó que ara han canviat, però no només des del punt de vista que ja no governa la dreta i ara ho fa l'esquerra, sinó que les posicions anticatalanistes que havia practicat el PP en aquestes comunitats han estat bandejades. Un exemple són les Illes: En tres reunions del Govern van derogar el decret del trilingüisme, que arraconava el català a l'escola; van derogar la llei de símbols, que prohibia la senyera; van tornar a posar el català com a requisit per accedir a la Fundació Pública i han demanat el reintegrés a l'Institut Ramon Llull. És obvi que Espanya pot canviar i en el moment que està en marxa aquest canvi, i que les comunitats amb les que tenim més relacions estan més disposades a treballar conjuntament per allò que ens uneix i els interessos que compartim, de cop i volta Catalunya se desentén i gira l'esquina.

P. Això significa que vostè confia en una combinació de canvis a Catalunya i Espanya?

R. Totalment. Canvi polític, social, cultural... El nostre lema de campanya diu *Per una Catalunya millor en una Espanya diferent* i fem una campanya que dirà que tenim un projecte per a Catalunya però tenim també un projecte per a Espanya i tots dos il·luem.

P. Ullgen o algun condicionarà l'altre?

R. No m'atreveixi tant a parlar de condicionar, perquè cada poble i cada país té les seves pròpies dinàmiques... El problema de la relació entre Catalunya i la resta d'Espanya no es pot resoldre unilateralment. És enganyar-se pensar que només per la nostra voluntat a Catalunya ens canviarem les coses del conjunt d'Espanya o d'Europa.

P. Junts Pel Sí diu que en 18 mesos pot fer la independència...

R. Bé... Alguns diuen que en 8... És que en la candidatura aquesta cada un és fill de son pare i sa mare i he arribat a sentir que ho fanen en vuit...

P. Deixem-ho en 18... En quants es pot fer un Estat federal?

R. Crec que una mica més. No m'agrada enganyar ni dir les coses que no penso... Una reforma constitucional profunda com la que volem no la completem en menys de dos anys, segur. Perquè vol dir posar d'acord a molta gent per molts canvis. Tenim sempre al cap el canvi a l'estructura territorial de l'Estat, però si volem garantir millor els drets socials, millorar la qualitat de la democràcia i incorporar la dimensió europea hem de fer una discussió que no serà fàcil i no només compet als partits, ja que les Comunitats Autònomes com a tal també haurien de po-

FOTO: Nèria García / "El senyor Romeva s'ha d'informar millor, va trigar en saber quin era el seu candidat a la Presidència de la Generalitat"

der participar.

P. Un procés llarg i complicat...

R. És que tècnicament també hauria de ser un procés molt qualificat. Jo, el primer que faria seria crear una gran comissió d'estudi en la qual estiguessin els grups parlamentaris, les Comunitats Autònomes i especialistes en Dret Constitucional que fessin un treball previ d'acostament de posicions i una diagnosi de quins són els problemes. A diferència de la independència, que es presenta normalment com un camí molt ràpid, planer i de solució miraculosa a tots els problemes, nosaltres creiem que això no és cert, i en el cas del federalisme tampoc. Això no serà una cosa ràpida, senzilla, d'èxit assegurat i que després quedarà tot resolt per art de màgia...

P. No sé qui va dir que és més fàcil convèncer molta gent a Catalunya a favor de la independència que molta gent a Espanya a favor del federalisme...

R. No ho tinc tant clar... Quanta gent està convençuda de la independència a Catalunya? El 5N van ser un milió nou-cents mil, que és moltíssima gent però no és majoria. Per això m'estranya que ens diguin que ara es tracta de que ens tornem a comptar. Però quantes vegades ens haurem de comptar per saber on som? En tot cas, en tot procés de negociació, ja sigui per la independència o per un estat federal, l'acord es produeix al final d'un procés de discussió.

P. En l'escenari polític que s'està gestant a Catalunya, quin paper li queda al PSC?

R. El d'arreglar un problema, que no és poca cosa. Diem que no volem desistible ni possible la independència ni volem el manteniment de la situació actual i aportem una solució concreta. Altres partits diuen que volen la independència però no ens han explicat com s'arriba i, a l'altre costat, altres diuen que no hi ha problema.

P. Però el problema existeix.

R. És evident que molts catalans volem un

reconeixement de la nostra personalitat. I volem que estigui a la Constitució. A més, d'alguna manera, el Tribunal Constitucional ens ha assenyalat el camí quan delo, a la sentència, que coses que estaven a l'Estatut no li corresponen a un estatut sinó que haurien d'estar a la Constitució. Bé, posem-ho Molts pensem que el finançament no està ben resolt, que hi ha massa duplicitats entre administracions, que no es respecta el dret de Catalunya a tenir el seu sistema educatiu... Hi ha un dèficit obvi en les comunitats que tenen moltes competències però en canvi no disposen de mecanismes per incidir en les polítiques del conjunt, i algunes s'han d'acordar amb tots i no tenim com fer-ho... Nosaltres, per això, volem un Senat federal en el que les comunitats autònomes participin en la definició de les polítiques de l'Estat.

P. Un Senat federal ja es va plantejar governant el PSOE i no hi ha hagut mai voluntat de fer-ho.

R. El que no hi ha hagut mai és voluntat de la dreta espanyola... Hi ha discrepàncies sobre el model d'un Senat federal d'entre les variants possibles, però hi ha consens total en que l'actual no és útil.

P. Jo li preguntava per la voluntat del PSOE.

R. Nosaltres vam fer un Estatut l'any 2006 i fins el 2010, que el TC no dicta sentència, allò era acceptat per una majoria de catalans i les Corts Generals. El fill que nosaltres havíem traçat es trenca al juliol de 2010 i al novembre perdem les eleccions a Catalunya. Espanya estava en una crisi de cavall i al 2011 el PSOE perd també les eleccions i entra el PP. No vam tenir temps material per respondre al forat que va crear aquella sentència. I, a més, amb ella es va alterar una cosa que els ciutadans havien votat prèviament, generant a més un problema democràtic.

P. Diu Raül Romeva que el que vostès estan posant sobre la taula està per sota del que ja es plantejava a l'Estatut.

R. No. El senyor Romeva s'ha d'informar millor... De la mateixa manera que va trigar en saber quin era el seu candidat a la Presidència de la Generalitat ha de dedicar una mica més de temps a estudiar i saber que l'important d'un procés de reforma constitucional és el final, no el principi.

P. U poso en dos escenaris de política ficció. Primer, a Catalunya guanyen els sobiranistes i després hi ha un canvi de govern a Madrid. Per quina part de la balança es decantaria el PSC?

R. Defensarem exactament el mateix que defensem ara. Si portem 35 anys dient-ho... Als socialistes se'ns pot acusar d'avorrits, de persistents i de predictibles: Hi hagi la majoria que hi hagi a Catalunya i a Madrid defensarem un camí de diàleg i pacte i un instrument que és la reforma constitucional que faci d'Espanya un Estat federal. Ara, d'aquí dos mesos i, si no ens sortim, d'aquí dos anys o d'aquí a quatre anys.

P. Doncs no li plantejo altre escenari...

R. Federalisme, li contestaré! Si jo cregués que a Catalunya li aniria millor sent independent, seria independentista. Si no ho sóc no és perquè no m'atreveixi, és que penso que el projecte que defenso és millor pel país. Ara, això no em dona la raó Puc estar equivocats? Sí. Puc canviar d'opinió? També.

”
Els socialistes no vam tenir temps material per respondre al forat democràtic causat per la sentència del TC